

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Societatea cu Răspundere Limitată „ACGV Engineering” împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Buton-Inc”

(încasarea datoriei, precum și a penalității de întârziere)

împotriva încheierii din 10 martie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2rc-19/26

NR. PIGD 2-25047865-01-2rc-09042026)

Repunerea în termen nu poate servi drept remediu pentru pasivitatea procesuală, atunci când partea a cunoscut sau trebuia să cunoască despre existența litigiului și nu a manifestat diligența necesară în apărarea drepturilor sale.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. G. Grozav)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. S. Dimitriu, V. Gîrleanu, C. Roșca)

29 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de administratorul al insolvenței „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 2 aprilie 2025 „ACGV Engineering” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Buton-Inc” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, a penalității de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 august 2025, a fost admisă cererea de chemare în judecată, fiind încasată de la „Buton-Inc” S.R.L. în beneficiul „ACGV Engineering” S.R.L., datoria formată în baza contractului de prestări servicii/antrepriză nr. 17 din 25 aprilie 2023 și a facturilor fiscale, în mărime de 82 166 lei, penalitatea de întârziere în mărime de 85 288,31 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 10 000 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și taxa de stat în mărime 5 573,62 lei.

3. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 noiembrie 2025, administratorul al insolvenței „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile, a declarat apel împotriva acesteia, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 august 2025, și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

4. Totodată, prin cererea de apel s-a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, în temeiul art. 116 și art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

5. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 10 martie 2026 a fost respinsă cererea depusă de administratorul al insolvenței „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile privind repunerea în termen a cererii de apel și a restituit cererea de apel depusă de aceasta ca fiind depusă în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

6. Pentru a dispune astfel, Curtea de Apel Centru a constatat că apelantul „Buton-Inc” S.R.L. a omis termenul legal de declarare a apelului din motive imputabile acestuia, or, deși a fost informat în mod corespunzător despre existența procesului și data examinării cauzei, inclusiv prin comunicarea actelor la sediul său și recepționarea acestora de către administrator, nu a dat dovadă de diligența necesară în exercitarea drepturilor procesuale, iar cererea de apel a fost depusă tardiv, fără a fi invocate și probate motive obiective și întemeiate care să justifice repunerea în termen.

7. Totodată, instanța de apel a reținut că apelantul nu a indicat momentul concret al luării la cunoștință despre hotărârea contestată și nici nu a prezentat probe care să confirme

imposibilitatea depunerii apelului în termen, în condițiile în care dispozitivul hotărârii a fost publicat pe portalul instanței, iar circumstanțele cauzei relevă că acesta cunoștea sau trebuia să cunoască despre existența hotărârii cel târziu la data pronunțării acesteia.

8. În consecință, instanța de apel a concluzionat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 116 Cod de procedură civilă pentru repunerea în termen, inclusiv sub aspectul respectării termenului de 30 de zile de la încetarea motivelor invocate, termen care a fost depășit în mod esențial.

9. La 30 martie 2026, administratorul al insolabilității „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Centru din 10 martie 2026 prin care a solicitat casarea acesteia și repunerea în termenul de apel a apelului cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Centru pentru examinarea pe fond a apelului.

10. În motivarea cererii de recurs, a indicat că instanța de apel a restituit cererea de apel în mod pripit și fără existența temeiurilor legale, lipsind astfel societatea aflată în proces de insolabilitate de accesul efectiv la o instanță superioară, cu încălcarea dreptului la un proces echitabil și la un recurs efectiv, precum și a dreptului de proprietate.

11. În susținerea poziției sale, recurentul a reținut că instanța de apel a interpretat eronat circumstanțele cauzei, echivalând în mod greșit cunoașterea datei examinării cauzei cu cunoașterea datei pronunțării hotărârii, deși acestea nu coincid în mod necesar.

12. Totodată, s-a invocat că instanța de apel a reținut în mod eronat faptul comunicării actelor către fostul administrator Butnaru Ion, fără a ține cont că, prin hotărârea din 31 martie 2025, a fost intentată procedura de insolabilitate față de „Buton-Inc” S.R.L., fiind ridicat dreptul de administrare al acestuia și desemnat administratorul autorizat Șeremet Vasile, care a întreprins măsuri pentru redirecționarea corespondenței, inclusiv prin notificarea organelor poștale.

13. În aceste condiții, recurentul a susținut că nu a recepționat hotărârea instanței de fond și nu a fost informat despre existența acesteia, luând cunoștință întâmplător despre hotărâre în cadrul procedurii de insolabilitate, moment în care a și depus imediat apelul.

14. În continuare, recurentul a subliniat că instanța de apel nu a ținut cont de statutul juridic distinct al administratorului insolabilității, care acționează independent de fosta conducere a debitorului și exercită drepturile procesuale ale acestuia în vederea protejării intereselor creditorilor, examinând cererea de repunere în termen într-o manieră superficială și fără a valorifica aceste circumstanțe esențiale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

16. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

17. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

18. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

19. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116”.

20. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului”.

21. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

22. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

23. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

24. Art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

25. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Încheierea contestată a fost emisă la 10 martie 2026 și expediată recurentului „Buton-Inc” S.R.L., prin intermediul poștei electronice la 16 martie 2026 (f.d. 83). Prin urmare, recursul declarat la 30 martie 2026, este depus în termen.

27. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins din următoarele considerațiuni.

28. Din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 august 2025, a fost admisă cererea de chemare depusă de „ACGV Engineering” S.R.L. împotriva „Buton-Inc” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, a penalității de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

29. Astfel, termenul de apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 august 2025, instituit de legiuitor, a început a curge din data de 15 august 2025 și a expirat la 15 septembrie 2025 (13-14 septembrie fiind zile de odihnă sâmbătă și duminică), însă administratorul al insolvenței „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile, a depus cerere de apel abia la 13 noiembrie 2025, respectiv, cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, repunerea în termenul de procedură omis reprezintă recunoașterea de către instanță a existenței dreptului la îndeplinirea actelor procedurale, la caz declararea apelului, care a fost pierdut ca rezultat al omiterii a termenului de procedură ce a fost stabilit de lege pentru îndeplinirea lui, din motive recunoscute de instanță ca întemeiate.

31. Astfel, în sensul normei menționate supra, este de principiu ca, declarând apelului în afara termenului legal și solicitând repunerea în termen, să fie invocate astfel de motive, care să justifice încălcarea acestui termen, precum și să fie îndeplinit actul de procedură respectiv.

32. La caz, administratorul al insolvenței „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile, în susținerea cererii cu privire la repunerea în termen a invocat faptul că nu a recepționat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 august 2025 și nici nu a fost informat de organele poștale despre parvenirea corespondenței respective, întrucât, la momentul expedierii actelor, societatea se afla deja în procedura de insolvență, fiind înlăturat fostul administrator Butnaru Ion și desemnat administratorul autorizat, care a întreprins măsuri de redirecționare a corespondenței, inclusiv prin notificarea Î.S. „Poșta Moldovei”, astfel încât a luat cunoștință despre existența hotărârii contestate ulterior, în cadrul procedurii de validare a creanțelor, moment în care a depus fără întârziere cererea de apel nemotivată.

33. Completul de judecată atestă că, într-adevăr la materialele cauzei civile nu se regăsește dovada privind comunicarea efectivă a dispozitivului hotărârii instanței de fond către „Buton-Inc” S.R.L., însă această împrejurare, în sine, nu este de natură a justifica repunerea în termen, în condițiile în care din ansamblul probelor administrate rezultă că administratorul insolvenței „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile, a avut cunoștință despre existența litigiului și despre derularea acestuia și, în consecință, era ținut să manifeste diligența necesară pentru urmărirea stadiului procesual și exercitarea drepturilor procedurale în termenele prevăzute de lege.

34. În acest sens, Completul reține că, anterior pronunțării hotărârii contestate, prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 31 martie 2025, a fost intentată procedura de insolvență față de „Buton-Inc” S.R.L., fiind desemnat administrator al insolvenței Șeremet Vasile, care a preluat atribuțiile de administrare și reprezentare ale debitorului.

35. Ulterior, la 15 mai 2025, creditorul S.R.L. „ACGV Engineering” a depus cerere de validare a creanțelor, iar la 4 iunie 2025 a formulat contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor, înscrisuri la care au fost anexate acte relevante din dosarul civil pendinte, inclusiv încheierea privind primirea cererii de chemare în judecată și stabilirea ședinței de judecată pentru data de 14 august 2025, precum și încheierea de asigurare a acțiunii.

36. Completul de judecată reține că aceste circumstanțe demonstrează cu certitudine că administratorul insolvenței avea cunoștință despre existența litigiului inițiat de „ACGV Engineering” S.R.L. împotriva „Buton-Inc” S.R.L., despre obiectul acestuia, precum și despre data examinării cauzei, având la dispoziție un interval suficient pentru a examina materialele dosarului, a formula apărări și, eventual, a exercita calea de atac în termenul legal.

37. Prin urmare, obligația de diligență procesuală impunea acestuia să urmărească evoluția cauzei și să întreprindă măsurile necesare pentru protejarea intereselor debitorului aflat în procedură de insolvență.

38. Mai mult, chiar și în ipoteza în care actele inițiale ar fi fost comunicate fostului administrator statutar, această împrejurare nu exonerează administratorul insolvenței de obligația de a verifica situația juridică a debitorului și litigiile pendinte, în special în contextul procedurii de validare a creanțelor, unde înscrisurile anexate relevau explicit existența procesului civil și a termenului de examinare.

39. De asemenea, Completul reține că recurentul nu a indicat în mod concret data la care ar fi luat cunoștință cu hotărârea contestată și nici nu a probat existența unor impedimente obiective, care să fi făcut imposibilă exercitarea căii de atac în termenul legal, or, sarcina probei în susținerea cererii de repunere în termen incumbă în mod exclusiv părții care invocă asemenea împrejurări. Simpla afirmație privind pretinsa necunoaștere a hotărârii nu este suficientă în lipsa unor dovezi verificabile, concrete și concordante cu circumstanțele cauzei.

40. Astfel, lipsa indicării unui moment precis al luării la cunoștință despre hotărârea contestată lipsește instanța de posibilitatea de a verifica respectarea cerinței prevăzute de lege privind exercitarea dreptului la acțiune în termen de 30 de zile de la încetarea impedimentului

invocat, ceea ce, în mod autonom, constituie un temei suficient pentru respingerea cererii de repunere în termen.

41. În consecință, Completul de judecată constată că omisiunea termenului de declarare a apelului este imputabilă administratorului insolvenței, care nu a manifestat diligența necesară în urmărirea și gestionarea litigiilor debitorului, iar argumentele invocate în susținerea cererii de repunere în termen sunt neîntemeiate.

42. Astfel, instanța de apel corect a reținut că motivele invocate de administratorul al insolvenței „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile în susținerea cererii de repunere în termen nu sunt întemeiate și nu justifică imposibilitatea exercitării dreptului de apel în termenul prevăzut de lege, or, din materialele cauzei rezultă că acesta a cunoscut despre examinarea litigiului și a avut posibilitatea reală să urmărească evoluția dosarului, să se intereseze de hotărârea pronunțată și să declare apel în termenul legal, motiv pentru care concluzia instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termen și restituirea apelului ca depus tardiv este legală și întemeiată.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun să facă trimitere la prevederile art. 10 alin. (1)–(3) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora sancțiunile procedurale reprezintă consecințele juridice nefavorabile stabilite de normele procesuale civile, care intervin în cazul neexecutării, executării necorespunzătoare a unui act de procedură sau în cazul exercitării abuzive a drepturilor procesuale. Încălcarea normelor de procedură poate fi invocată de instanța de judecată sau de participantul interesat ori de câte ori se constată nerespectarea dispozițiilor legale.

44. Sancțiunile procedurale pot privi atât actele instanței de judecată, cât și pe cele ale participanților la proces ori ale altor persoane implicate în activitatea judiciară și, în funcție de prevederile legii, pot consta în anularea actului procedural întocmit cu încălcarea normelor legale, decăderea din dreptul de a îndeplini un act de procedură în termenul stabilit, obligarea la refacerea sau completarea actului necorespunzător, restabilirea drepturilor încălcate, aplicarea amenzii judiciare, precum și în alte măsuri prevăzute de legislația procesuală.

45. În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că administratorul al insolvenței „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile nu a invocat motive plauzibile și nu a prezentat probe pertinente și admisibile care să confirme existența unor împrejurări obiective ce l-ar fi împiedicat să declare apel în termenul prevăzut de lege, astfel încât nu poate fi reținută existența unor temeiuri legale pentru repunerea în termenul procedural.

46. Totodată, Completul judiciar subliniază că o asemenea concluzie este compatibilă cu exigențele dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece prelungirea nejustificată a termenelor de exercitare a căilor de atac ar aduce atingere principiului securității raporturilor juridice, împiedicând dobândirea caracterului definitiv al hotărârilor judecătorești și afectând stabilitatea situațiilor juridice consacrate prin acestea.

47. Din considerațiunile enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a respinge recursul declarat de administratorul al insolvenței „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile și a menține încheierea Curții de Apel Centru din 10 martie 2026.

48. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de administratorul al insolvenței „Buton-Inc” S.R.L., Șeremet Vasile.

Menține încheierea din 10 martie 2026 a Curții de Apel Centru, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ACGV Engineering” S.R.L. împotriva „Buton-Inc” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, a penalității de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu